

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 410/2018-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. júla 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1 Er 2577/2001-207 z 25. marca 2011, uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 14 CoE 83/2011-251 z 30. decembra 2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 ECdo 16/2017 z 31. októbra 2017 a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. marca 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) č. k. 1 Er 2577/2001-207 z 25. marca 2011, uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14 CoE 83/2011-251 z 30. decembra 2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 ECdo 16/2017 z 31. októbra 2017 a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu.

2. Z obsahu podanej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na okresnom súde prebiehalo v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 1 Er 2577/2001 konanie oprávneného [REDAKOVANÉ] proti sťažovateľovi ako povinnému o vymoženie sumy 20 811,91 € s prísl. Okresný súd uznesením č. k. 1 Er 2577/2001-207 z 25. marca 2011 schválil príklep udelený vydražiteľovi [REDAKOVANÉ] na dražbe konanej na Exekútorskom úrade Poprad. Krajský súd uznesením č. k. 14 CoE 83/2011-251 z 30. decembra 2011 odmietol námietky povinného proti udeleniu príklepu a potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 1 Er 2577/2001-207 z 25. marca 2011 vo výroku o schválení príklepu udeleného vydražiteľovi. Sťažovateľ podal 7. februára 2012 proti uvedenému uzneseniu krajského súdu dovolanie. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 ECdo 16/2017 z 31. októbra 2017 dovolanie sťažovateľa odmietol z dôvodu, že sťažovateľ nebol v dovolacom konaní zastúpený advokátom napriek tomu, že to právna úprava platná v čase podania dovolania vyžadovala (ustanovenie § 241 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok platný v čase podania dovolania sťažovateľom).

3. Sťažovateľ zastáva názor, že okresný súd, krajský súd a najvyšší súd sa v napadnutých rozhodnutiach nezaoberali všetkými jeho tvrdeniami a argumentmi, a preto napadnuté rozhodnutia považuje za nepreskúmateľné a zjavne neodôvodnené. V dôsledku toho došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2

ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ v sťažnosti vyslovuje aj názor, že napadnuté rozhodnutia sú výsledkom svojvôle vo veci konajúcich súdov, v dôsledku čoho sú tieto rozhodnutia arbitrárne.

4. Sťažovateľ v petite podanej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol tak, že uznesením okresného súdu č. k. 1 Er 2577/2001-207 z 25. marca 2011, uznesením krajského súdu č. k. 14 CoE 83/2011-251 z 30. decembra 2011, uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 ECdo 16/2017 z 31. októbra 2017 a postupom označených súdov v uvedených konaniach bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zrušil napadnuté rozhodnutia a vrátil vec na ďalšie konanie, priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 87 000 € so 17,6 % úrokom z omeškania a náhradu trov konania.

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti podľa § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

9. Sťažovateľ so sťažnosťou nedoručil ústavnému súdu splnomocnenie na zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že žiadosťou z 31. januára 2018 (odoslanou 9. februára 2018) požiadal Centrum právnej pomoci (ďalej len „centrum“) o určenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom. Ústavný súd výzvou č. k. Rvp 526/2018-17 zo 17. apríla 2018 vyzval sťažovateľa na predloženie splnomocnenia advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom alebo na doručenie rozhodnutia centra, ktorým bol, resp. nebol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci v konaní pred ústavným súdom.

10. Aj napriek tomu, že ústavný súd vo výzve sťažovateľa výslovne poučil, že jeho zastupovanie advokátom je v konaní pred ústavným súdom povinné (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), sťažovateľ takéto splnomocnenie a ani rozhodnutie centra ústavnému súdu nepredložil. Sťažovateľ výzvu ústavného súdu prevzal 3. mája 2018.

11. Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať (napr. III. ÚS 120/2005, III. ÚS 199/03).

12. V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

13. Vzhľadom na to, že sťažovateľ na základe výzvy ústavného súdu nepredložil splnomocnenie pre advokáta pre účely jeho zastupovania v konaní pred ústavným súdom a taktiež ani rozhodnutie centra o nároku na poskytovanie právnej pomoci v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

14. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2018